

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

Oddział II Informacyjny

Ew/4 № 3308 /II

Warszawa, dn. 21. stycznia 1920 r.

6476/55

DO

GENERALNEJ ADJUTANTURY NACZELNEGO WODZA

W W a r s z a w i e .

W załączeniu przesyła się do wiadomości odpis raportu
Attache Wojsk.P.P.w Belgradzie za Nr.460 p.f.z dnia 31.
XII.1920.roku.

1 załącznik:

Otrzymują:

Gen.Adjut.Nacz.Wodza. do wiadomości
M.S.Wojsk.Oddz.II.Sztabu "
M.S.Zagr.Of.łączn. "

w.z.Szeffa Oddz.II:

Za zgodność:

Przeździecki n.p.

Major Sztabu Gen.

m. z. Orkusz
NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA
L: 6476/55
21. I. 1920 r.
złoty. Wydział

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Stosunki wewnętrzne

Sprawa Konstytuanty

Na walnym zgromadzeniu Konstytuanty dnia 22 grudnia b.r. byli obecni prawie wszyscy posłowie. Nieobecni byli Radićewcy, klub połud. Słowian i posłowie "Cherackiej Zajednicy".

Na porządku dziennym była sprawa złożenia przysięgi, i wybór prezydenta. W sprawie złożenia przysięgi prawie wszystkie partje obecne zasadniczo zgadzały się, przeciwko niej wystąpili republikanie, socjaliści i komuniści. Republikanie i socjaliści krytykowali porządek dzienny i przysięgę. Mowcy tych partji zgodzili się w końcu na złożenie przysięgi, twierząc, że nie mają siły przeciwko temu walczyć, a żadnych środków przemocy używać nie będą.

Z bardzo wielkim impetem wystąpił poseł komunistyczny Sima Markowić i rozpoczął ostrą debatę przeciwko porządkowi dziennemu. Już w pierwszej chwili przewodniczący skorzystał z tego i gdy Markowić odstąpił od tematu odebrał mu głos. Po tem zajściu komuniści z wielkim krzykiem opuścili salę obrad.

Z tego widocznem jest, że rząd od samego początku szukał sposobności, aby uporać się z partją komunistyczną, nie starając się nigdy w najmniejszy kontakt wejść z komunistami.

W imieniu rządu prezydent ministrów Vesnić zaznaczył, że porządek dzienny był częścią prac przygotowawczych do Konstytuanty, a więc częścią składową tejże na mocy, której to pracy posłowie obecni weszli w skład tejże Konstytuanty. Obecność tych posłów uznaje ten właśnie porządek dzienny. Przy tem zaznaczył Vesnić, że Konstytuanta została podpisana przez wszystkich ministrów.

Po tej debacie przystąpiono do złożenia przysięgi, zostało uskutecznione.

Następnie wybrano prezydenta Konstytuanty. Wybrany tak większością 192 głosów Dr. Iwan Ribar. Ribar obejmując prezydenturę wygłosił wysoce patriotyczną mowę, zaznaczając, że jest większość posłów, która chce pracować dla dobra kraju i ta wię-

szość nie będzie się oglądała na tych, którzy chcą burzyć porządek i są wrogami państwa.

Na tem zamknięto Konstytuante, aż do ukonstytuowania się nowego gabinetu.

Prezydent ministrów Vesnić podał się do dymisji, która została przyjęta, zatrzymuje jednak kierownictwo gabinetu aż do utworzenia się ^{nowego} ~~hagaa~~ wraz z całym ministerstwem.

Następca tronu polecił utworzenie nowego rządu posłowi partji radykalnej Nikoli Paśićowi. W skład gabinetu mają wejść członkowie partji radykalnej, demokratycznej i musilmanie. Do porozumienia jednak do tego ~~czas~~ nieprzyszło, i rządu dotychczas nie utworzono.

Między radykami i demokratami nie może przyjść do porozumienia ze względu na podział portfeli. Radykali mają otrzymać prezydenturę, min. spraw. zagr. Konstytuante, robót publicz. i rolnictwa. Demokraci mają otrzymać, min. spraw wew., oświaty, handlu, poczt i telegrafów. Przy tem podziale osiągnięto by zgodę. Radykali jednak żądają oprócz tego bezwarunkowo ministr. finansów i reformy agrarnej. Oba te ministerstwa żądają jednak i demokraci dla siebie. Szczególnie zaś musilmanie nie chcą się zgodzić aby ministerstwo reformy agrarnej przypadło demokratom, gdyż jedynie pod tem warunkiem zobowiązali się oni do współ-pracy.

Największe trudności przy tworzeniu gabinetu w królestwie S.H.S. powoduje fakt ten, że urzędnicy państwowi są członkami rozmaitych partji i biorą czynny udział w życiu politycznem. Dla tego też z chwilą gdy zostaje mianowany minister z innej partji aniżeli większość urzędników tego resorbu, są oni narażeni na szykany, utratę stanowiska lub na przyniesienie im na gorsze, gdyż brak dotychczas ustawy i pragmatyki służbowej urzędniczej, która by sprawę tę definitywnie uregulowała.

Paśić, który już raz zwrócił następcy tronu mandat tworzenia rządu, otrzymał ponownie 28 grudnia polecenie utworzenia gabinetu. Do dziś sprawa nie została załatwioną. Oczekuje się że z powodu ciężkich warunków wewnętrznych przyjdzie w krótko

do porozumienia między partjami.

W związku z Konstytuantą rząd stara się zebrać wszystkich osobników, które by chciały uczestniczyć w pracy twórczej król. S. H. S. Pojedynczy osobnicy starają się wprowadzić rozłam w partjach antipanstwowych, ażeby przeto rozbić te, zwiększyć liczbę posłów, którzy by głosowali za rządem. Poseł Protić radykał serbski, który stoi na stanowisku względnie szerokiej autonomji dla Chorwatów i Słowenców stara się wejść w kontakt z partją Radića.

Protić i Trumbić udali się do Radića i konferowali z nim w sprawie ustroju państwowego. Szczególnie Protić, który już w zeszłym roku obiecał, Chorwatom, że partja radykalna poprze ich dążenia autonomiczne, stara się wszelkimi siłami przyprowadzić do porozumienia radykałów z Radićewcami. Dr. Trumbić był w Zagrzebju i konferował z Radićewcami. Do tego czasu wynik tych pertraktacji nie jest wiadomy. Do opinji publicznej dochodzą słuchy, że Radić gotów jest do ustępstw. Panuje przekonanie, że cała ta akcja Radića spełni na niczem i że przyjdzie w końcu do porozumienia, szczególnie gdy rząd uczyni jakie kolwiek ustępstwa.

W Słowenji sytuacja przedstawia się lepiej. Tu największa partja klerykalna dąży do autonomji. Prezydent tej partji b. minister kolei Korošec byłby gotów wejść w układy i przyprowadzić do porozumienia, jemu jednak przeszkadzają radykalne elementa tej partji, które wzięły górę i żądają bezwarunkowo autonomji. Oprócz tej partji jest kilka bardzo zdolnych demokratów i socjalistów którzy są centralistami. Tu więc niema wspólnego i jednolitego narodowego frontu, który by stanął do opozycji.

STREJKI I ROZRUCHY KOMUNISTYCZNE W S.H.S.

Już od dłuższego czasu rząd S.H.S. patrzył na agitację i skrytą pracę komunizmu w królestwie. Rząd nie zdawał sobie sprawy z agitacji komunistycznej w swym kraju. Znając swój naród i dążenia pokojowe, zmęczenie wojną, rząd i społeczeństwo nie wierzyło w możliwość ruchu komunistycznego. Dopiero wybory do konstytuanty pokazały jak mylne było to mniemanie.

Wyniki agitacji komunistycznej pokazały się przy wyborach do Konstytuanty. Zostało wybranych 59 posłów komunistycznych, co wskazuje na silną agitację komunistyczną. Agitatorzy komuniści są w przeważnej części obcokrajowcy lub szkodliwej narodowości wrogo usposobionej Serbom. Rosyjscy zawodowi komuniści, Bułgarscy i węgierscy nie zadowoleni z traktatu pokojowego wykorzystują niezadowolenie i ciężkie położenie kraju po wojnie dla swoich celów agitatorskich.

Obecnie rząd wierzy i liczy się z tem niebezpieczeństwem. Agitację, której do tychczas niewierzono i nie oddawano wielkiej uwagi, zaczyna rząd i społeczeństwo. W ostatnich czasach wybuchły wielkie strejki i rozruchy komunistyczne w Bośni, szczególnie w Tuzli, Kryka i Zenica a w Słowenji w ~~Turbowla~~ i w innych miejscowościach. W Kryka przyszło do wielkich zaburzeń i walk między żandarmerją oddziałami wojskowymi a robotnikami. W walkach tych komuniści używali karabinów maszyn przeciw żandarmerji i wojsku. Rząd dowiedział się, że bolszewicy planują zamach, ażeby obalić rządy i zaprowadzić dyktaturę proletariatu. Cały rząd terazniejszy miał zostać zabity.

Z powodu tych zaburzeń i wiadomości rząd wystąpił z otwartą walką przeciw bolszewizmowi. Dnia 29 grudnia dekretem Następcy tronu zostało wydane rozporządzenie / "o postępowaniu w wypadkach strejków, rozruchów i buntów w kopalniach". Na mocy tego rozporządzenia w razie strejku będą powołani do ćwiczeń wojskowych górnicy od 18 -50 roku życia na czas nieograniczony. Wszyscy ci podlegają wojskowej górniczej komendzie niezależnie od tego czy służyli przy wojsku czy nie.

pozwani w czasie służby podlegają dyscyplinie i sądowi wojskowemu. Za wszystkie przestępstwa i sabotaż będą oddani pod sąd wojskowy dyw. na tem terytorjum. Wszyscy, którzy się zgłoszą do służby wojskowej zatrzymują swoje majątki, ci zaś, którzy się nie zgłoszą tracą je. Do utrzymania dyscypliny będą przydzielone oddz. wojskowe. Oficerowie wraz z oddziałami wojska, które zostanie przydzielone do poszczególnych kopalń, mają utrzymać porządek, techniczny zarząd kopalń pozostaje w rękach dotychczasowych urzędników, którzy mają działać w porozumieniu z oficerami. Do pomocy wojska mogą być użyte także i osoby cywilne zorganizowane w oddziały pod komendą oficerów.

Rząd dowiedziawszy się, że bolszewicy planują zamach stanu wydał do społeczeństwa odezwę, którą podaję w tłumaczeniu:

"Rząd dowiedział się, że wiechrzyckielskie elementy mają zamiar w najbliższych dniach urządzić zamach stanu i zaprowadzić dyktaturę proletariatu na wzór rosyjski. Dążeniem tych elementów jest zniszczyć porządek prawny, zniszczyć instytucje publiczne i prywatne i oddać rządy jak w Rosji w ręce kilku ludzi, którzy by dobrowolnie rozporządzali wolnością i majątkiem obywateli i otworzyć granicę państwa dla inwazji nieprzyjaciół nazywając to dyktaturą proletariatu. Niewidzą oni w naszym państwie nic innego, jak tylko część frontu na którym walczą bolszewicy przeciwko całemu światu. Chcą oni wprowadzić walkę przeciwko wszystkiemu co stworzył umysł, siła i praca człowieka. Według ich idei kraj nasz powinien się ponownie zanurzyć w krew jak Rosja i być łupem dla grabieżcy. W obecnej chwili komuniści połączyli się z wszystkimi otwartymi i skrytymi wrogami naszego kraju. Zwyciężeni w wojnie chcą oni zemścić się po wojnie, powodując w sercu naszego kraju rozruchy, zagrażając z zewnątrz jak i z wewnątrz.

Jedni jako bogacze wojenni należą do partii komunistycznej, drudzy wspierają swymi pieniędzmi prasę agitacyjną inteligencji znosząc się z zagranicą dostarczają materiałów wojennych. Inni znowu niweczą wszystkie prace starając się skompromitować rząd i urzędników. Inni jeszcze płatni z funduszy tajnych idąc z miasta do miasta, ze zgromadzenia na

zgromadzenie, z kawiarni do kawiarni starają się wszelkimi środkami mieć spokój publiczny, wlewając niewiarę i nieufność w nasze państwo i w przyszłość jego. Największą sprawnością w tych propagandach odznaczają się obcy, którzy jako robotnicy wstępują w organizacje robotnicze, ażeby tu wywołać niezadowolenie i rozruchy. Niektórzy z nich stają się umieszczając swoich ludzi w rozmaitych urzędach i używają ich jako szpiegów. Inni starają się zarazić naszą armję i żandarmerję tą gangreną, wszystko to, ażeby tak jak w Rosji wywoławszy anarchję mogli rabować, zaprowadzić czerwoną armję, która gdy cały świat szuka pokoju prowadzi dalej wojnę cywilną i domową.

Choroba ta bolszewizm, która nazywa się komunizm pokonała Rosję. Była ona tylko krótki czas na Węgrzech lecz przesała, pozostawiając zasobą ogólne nieszczęście.

W Austrii, Ameryce, Anglii, Francji i Niemczech jak i w innych państwach zorganizowanych wykorzystano tę chorobę od początku. Jedni łatwo, drudzy krwawo. W tych dniach republika Czesko-Słowacka znalazła się w tym samym stanie obrony przed bolszewizmem. Nasze państwo nie może pozwolić, ażeby krew się dalej lała, dość już krwi tej się polało. Naród pragnie pokoju ażeby zagoić rany i cierpienia wojny. Elementa te wybrały czas w którym wielka Konstytuanta chce pracować nad organizacją kraju, w tym czasie właśnie wywołały one rozruchy, ażeby pracy tej przeszkodzić.

Rząd zdecydował się użyć wszystkie siły państwa, ażeby utrzymać porządek i wolność, dlatego rząd rozporządza:

I. Az do ponownego zwołania Konstytuanty zabronioną jest wszelka propaganda komunistyczna i wszelka inna podburzająca agitacja, zamyka się Dom robotniczy partji komunistycznej zakazuje się wydawnictwa dzienników komunistycznych, i wszystkich pism, które by działały przeciw spokojowi w państwie, które by głosiły i chwaliły dyktaturę proletariatu, wszystkie odezwy nawołujące do strejku mają być zniszczone, a wszyscy ci, którzy propagują za strejkiem będą zamknięci na jeden miesiąc.

II. Zabrania się drukowania jakichkolwiek broszur, które by przeciwdziałały temu rozporządzeniu, rozumie się, że

wolność słowa i prasy jeżeli te nie działają przeciw rządowi państwu.

III. Wrazie rozruchów pociągnięci będą do odpowiedzialności najpierw wodzowie i inspiratorzy tychże.

IV. Każdy kto posiada jakąkolwiek broń winien natychmiast to zgłosić. Kto tego rozporządzenia nie wykona będzie karany aresztem do 3 miesięcy.

V. Podczas trwania pracy konstytuancy zakazuje się w Belgradzie wszelkie manifestacje przewrotowego charakteru, każde indywiduum, które z bronią w ręku wystąpi przeciw porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu będzie karane sądem wojennym

VI. Wszystcy obco krajowcy, którzy będą uczestniczyć aktywnie w rozruchach będą natychmiast wydalenii z państwa.

VII. Wszyscy urzędnicy wyżsi i niżsi, którzy propagują bolszewizm mają być zwolnieni z urzędu. Studenci, którzy należą do partji komunistycznej nie otrzymają stypendjum.

Wybory do Konstytuancy zostały przeprowadzone w spokoju legalnie bez nacisku rządu. Niech i Konstytuanta w tych samych warunkach wolności swoją pracę dalej prowadzi.

W następstwie tych rozporządzeń skonsygnowano wojsło w całym królestwie S.H.S. i rozkazano ostre pogotowie.

Służba żandarmerji została wzmocnioną przez przydzielenie patroli wojskowych.

Jak wielkie znaczenie przypisują agitacji bolszewickiej jest to, że biuro bezpieczeństwa publicznego w ministerstwie spraw zagranicznych podzielono na dwie części.

1. Służba ogólna bezpieczeństwa.

2. Policja polityczna z ekspozyturami na granicach królestwa.

Wielką uwagę zwrócono na Rosjan. Wszyscy Rosjanie muszą mieć legitymacje a policja urządza na nich bardzo często obławy. Stworzono dwa obozy koncentracyjne dla elementów wrogich państwu, jeden w Sarajewie a drugi w Valjevo.

Zarządzenia te miały ten skutek, że już dziś można powiedzieć, że ruch komunistyczny zostanie złamany. W większej

części fabryk i kopalń robotnicy podjęli robotę, w niektórych toczą się pertraktacje, które rokują dobre wyniki.

Coraz częściej podają dzienniki prawicowe o stanie komunizmu w Rosji sowieckiej, o złych eksperymentach i niedoli w jakiej przez komunizm znajduje się Rosja. Tak że na ogół agitacja antibolszewicka przybrała pożądane rozmiary.

P Według wiadomości prywatnych od ministra Vesnića przed kilkoma tygodniami rząd sowietów zwrócił się do rządu królestwa S.H.S. z żądaniem, ażeby Jugosławja uznała rządy sow. w Rosji. W razie odmownej odpowiedzi rząd sow. groził, że zwróci się bezpośrednio do narciów Jugosławji. Rząd S.H.S. nie dał na to żadnej odpowiedzi.

Rząd sow. wysłał ponownie notę do rządu S.H.S. w której mówi, że generał Wrangel organizuje ponownie atak na sow. Rosję. Rząd sow. protestuje przeciwko temu, że Jugosławja udzieli pomocy wojskom Wrangla. Rząd sow. proponuje ponownie rozpocząć pertraktacje pokojowe między oboma państwami.

Rząd S.H.S. nie dał żadnej odpowiedzi na powyższą notę.

Ogólna ocena sytuacji i wiadomości poufne zebrane przezemnie w kołach rosyjskich a nawet takich, które mają styczność z bolszewizmem rosyjskim wskazują na to, że bolszewicy w Rosji widząc, że nie mogą orężem zwyciężyć urządzili tak zwaną drugą wielką ofensywę agitatorską na Rumunję, Jugosławję, Czecho-Słowację a nawet i Niemcy, a gdy ta przyniesie pożądany wynik możliwe, że dopiero wtedy według zdania Rosjan bolszewicy ponownie uderzą na Polskę, lub Rumunję.

Stosunki Zewnętrzne.

BULGARJA.

Głęboka nienawiść Serbów do Bułgarów, agitacja Bułgarów przeciwko król. S.H.S. doprowadziły do tego, że rząd S.H.S. szukał i znalazł powody ażeby z Bułgarami zerwać. Około 20 grudnia b.r. został wstrzymany cały ruch kolejowy między Bułgarią a król. S.H.S.. Bezpośrednim powodem tego zerwania było to, że według zdania rządu S.H.S. Bułgarja nie zwróciła wagonów i parowozów, które wojska bułgarskie wywoziły z Serbji w czasie Okupacji. Drugim powodem było, że Bułgarzy niedostarczają tej ilości węgla do, której na mocy traktatu pokojowego zobowiązali się. Pod wpływem państw Ententy szczególnie Francji i na prośby i przyrzeczenia Bułgarji, że dotrzyma wszystkich zobowiązań, rząd S.H.S. jest skłonny przywrócić ponownie ruch kolejowy.

G R E C J A.

Stosunek do Grecji układa się wedle stanowiska jakie zajmuje Francja i Anglja. Specjalny stosunek znacznie się pogorszył. W szczególności konwencja militarna jaka była zawarta po wojnie bałkańskiej z Grecją i która upływa w lutym 1921 r. nie zostanie przydłużoną. we wszystkich sprawach dotyczących Grecji Serbja idzie wspólnie z Francją.

W Ł O C H Y.

Obecnie przyjechał do Belgradu poseł włoski hr.

Manzoni.

Argenti < Anglicy i Francuzi obawiali się, że Włochy wyślą do Belgradu ambasadora, gdyż kursowały takie pogłoski. Z rozmów z francuzkimi i angielskimi dyplomatami zauważyłem, że byłoby to dla Francji i Anglji nie bardzo przyjemnie. < hr. Manzoni ma tytuł ambasadora, jest tu jednak akredytowany jako minister. >

*Pr. August
oban
Kosuma
i Włodan
Haleki
Wojas* Sprawa Rjei. Według telegraficznych wiadomości Rjei została przez regularne wojska włoskie zajęta. Miało przyjść do starć między arditami D'Anunzia a regularnymi wojskami włoskimi. Włoskie wojska regularne miały straty 2 ofic.

i 5 żołnierzy zabitych, trzydziestu kilku rannych. Kursują też wiadomości, że D'Anunzio został ciężko ranny, a inne mówią, że nawet zabity.

Rząd S.H.S. chciał wysłać swoje wojska do pomocy, czemu jednak rząd włoski się sprzeciwił. Włosi obawiali się, że gdy wojska serbskie wkroczą do Rjeki nigdy więcej dobrowolnie jej nie opuszczą. Rząd włoski powołał się na to, że uregulowanie sprawy Rjeki i oddalenie D'Anunzia zostało na mocy traktatu Rappalskiego jedynie rządowi włoskiemu oddane

W Zadar wojska D'Anunzia gdy przyszedł rozkaz rządu włoskiego złożyły broń i opuściły Zadar udając się na okręta włoskie skąd zostały odwiezione do Włoch.

Akcja wojenna włoska przeprowadzona dość bezwzględnie przeciwko D'Anunziu wywołała dobre wrażenie w Jugosławji i będzie bezwarunkowo działała dobrze na przyszłe stosunki zewnętrzne obydwu państw.

NIEMCY

W tych dniach wyjeżdża do Niemiec misja jugosławińska, składająca się z delegatów cywilnych i wojskowych w celu odebrania w Niemczech koni i bydła do dostarczenia, których Niemcy na mocy traktatu wersalskiego się zobowiązały.

Podział Monitorów.

Jugosławja otrzymuje przy podziale floty bytych Austro-węgier na Dunaju i Sawie jak następuje:

4 monitory "Temes" / "Enns" "Körös" i "Bodrog"

Rumunja otrzymuje:

3 monitory "Sawa" "Iln" i stary "Temes".

Austria otrzymuje:

4 łodzie patrolowe:

Węgry otrzymują:

4 łodzie patrolowe łodzie te nie zostały jeszcze wydane, aż po wykonaniu nie których punktów traktatu pokojowego

3 stare monitory "mMaros" "Leitha" i "Samos" będą rozbrojone i przebudowane i mają służyć do celów handlowych.

W U Z U P E Ł N I E N I U

Raportu

Dnia pierwszego stycznia 1921 r. został utworzony gabinet ministerjalny. W skład, którego wchodzi 6 radykałów i 6 demokratów. Portfele zostały obsadzone jak następuje:

Prezydent ministrów i minister spraw zewnętrznych
Nikola Pašić / radykał /
Minister sprawiedliwości i konstytuancy, Marko Trifković
Minister rolnictwa i wód Dr. Velizar Janković.
Minister reformy agrarnej, Nikola Uzonović.
Minister kolei, Joca Jovanović.
Minister Spraw Wojsk. i marynarki Branko Jovanović.
Wszyscy ci należą do partji radykałów serbskich.
Minister poczt i telegrafów, Dr. Slavko Miletić.
Minister spraw wewnętrznych, Milutin Drašković.
Minister finansów, Kosta Stojanović.
Minister oświaty, Svetozar Pribićević.
Minister lasów i górnictwa, Ch. Krizman.
Minister opieki społecznej, W. Kukovec.
Wszyscy ci należą do partji demokratów.

Ministerstwa, zdrowia publicznego, wyznań, aprowizacji i odbudowy kraju i ministerstwo robot publicznych nie są jeszcze obsadzone, są one zarezerwowane dla grup, muslimanskiej i grupy Korosca.

Według poufnych wiadomości pertraktacje z grupą Radića osiągnęły dobry rezultat. Według tych wiadomości Radićevcy chcą brać udział w pracy konstytuancy.

Dnia 2/1.1921 partja republikanska zwołała walne zgromadzenie. Znaczna ilość komunistów uczestniczyła na tem zgromadzeniu. Komunistą Marković wystąpił w mowie swej przeciw rządowi na co policja wkroczyła do sali i rozwiązała zgromadzenie, przyczem przyszło do lekich zaburzeń, prezydent partji republikanskiej, były minister Prodanović został przez kapitana żandarmerji szablą pobity.

Do większych rozruchów nie przyszło.

W całym państwie strajki prawie zupełnie zakończone.

Prasa z bardzo wielkiem zadowoleniem przyjęła ostre wystąpienie rządu przeciw bolszewikom, i panuje obecnie względny spokój.

S t o s u n k i Z e w n ę t r z n e.

Pogłoski jakoby Jugosławja zamierzała wypowiedzieć konwencję militarną zawartą między Jugosławją a Grecją jeszcze w roku 1912 są nie prawdziwe.

Stanowisko rządu do Grecji jest wyczekujące a rząd kieruje się polityką Francji do Grecji.

B u ł g a r j a

Prasa S.H.S. podaje bez większych komentarzy pobyt prezydenta ministrów Stambulinskiego w Warszawie. Prasa jednakowoż podaje, że przyjęcie było nader serdeczne, zwraca uwagę, że Stambulinski był przyjęty na obiad u Naczelnika Państwa na którym uczestniczyli wysocy przedstawiciele Rzeczypospolitej Polskiej. Stosunki z Bułgarją jak już wspomniałem pozostają nadal napięte.

Lawrence J. Pyle